

По директивите на Коминтерна
**Преди 71 г. кървав Божик изколва 1 200
българи
в Македония**

Преди Сталин да нареди скъсване на отношенията с Югославия „вождът“ Г. Димитров (Гошо Тарабата) и маршал Тито говорят за братска дружба и чертаят картата на бъдеща Славянска федерация на Балканите

На 7 януари 1945 г., първия ден на Коледа, по списък, съставен от Лазар Колишевски във Вардарска Македония са избити без съд и присъда 1200 българи. И това е само началото.

През следващите няколко седмици в Охридско и Преспанско са избивани цели семейства. Телата са им изхвърляни в Охридското и Преспанското езеро или по чукарите на планината Галичица.

Нечуваните жестокости тръгват от казармите в Скопие и Щип, където се разбунтуват няколко хиляди войници и над 100 офицери,

които не били съгласни с дошлата от Белград заповед да отидат на фронта в защита на Сърбия. Искали войската да се насочи към Солун, за да освободи сънародниците от Егейска Македония. По заповед на Лазар Колишевски в Офицерския клуб в Скопие са привикани 70 български офицера, които са разстреляни. В този момент около 1 000 войници се насочват към центъра на Скопие, но са посрещнати с картечен огън от барикадирани се сръбски партизани.

Черната статистика установява, че са избити над 23 000 души, заявили българска принадлежност. Други 130 000 българи са изселени, прогонени, изпращани в концлагера “Голи оток” или затвора “Идризово”.

Само в първия ден на Коледа, 7 януари (в Македония Коледа се нарича Божик и се чества според Юлианския календар) в Скопие са избити 63 души, във Велес – 54, в Куманово – 48, в Битоля – 36, в Щип – 77, в Прилеп – 35. Край село Владимирово, Беровско, са убити 330 души.